

Merta ja vuoristoa Pyreneillä

Vaellus korkeilta vuorilta merenrantaan ja takaisin vuoristoon, vaihtelevaa luontoa ja kauniita pikkukyläjä? Voiko yhdeltä ratsastusvaellukselta enää enempää pyytää?

- Tämä oli yksi parhaista ratsastusvaelluksista, jolla olen ikinä ollut, kehuu Monica Lindström, joka oli Pyreneillä maaliskuussa.

- Kaikki järjestelyt olivat viimeisen päälle ja meistä pidettiin hyvää huolta koko matkan ajan. Ratsastimme lähes 280 kilometriä erittäin kauniissa ja vaihtelevissa maisemissa.

Monica tilasi matkansa ruotsalaisen Häst & Sportresor -yrityksen kautta.

- Kuuden päivän paketti, johon sisältyi viisi varsinaista vaelluspäivää, maksoi 850 euroa täysihoidolla ja lennot Barcelonaan olivat vähän alle 400 euroa, hän summaa.

- Vaelluksen järjestäjä hakee osanottajat Barcelonan tai Gironan kentältä, mutta siellä on todellakin oltava soveltuna aikana, auto ei odota myöhästyjiä, hän sanoi.

- Se on ymmärrettävää sikäli että kentältä oli kolmen tunnin ajomatka lähtöpaikkaamme. Saapu-

misiltana meillä oli yhteinen illallinen ja samalla osanottajat kertoivat omat toiveensa ja ratsastuskokemuksensa paikan omistajalle Mikelle. Hän on englantilainen, pitkään Espanjassa asunut mies. Tilan päärakennus on tehty 1100-luvulla ja siihen on rakennettu samaan tyyliin jatko-osa jossa turistikit asuvat.

- Mike on ilmeisen hyvä ihmistuntija, sillä hän osasi valita jokaiselle heti sopivan ratsun eikä nii-

tä tarvinnut vaihtaa. Tallilla oli yli 45 hevosta, joista valita.

Ensimmäisenä päivänä testattiin

Vaellusaamu aloitettiin hevosten huolellisella hoidolla ja satuloinnilla.

- Luis näytti vaihe vaiheelta, miten heillä satuloidaan ja toimitaan. He olivat hyvin tarkkoja siitä, että kaikki tehtiin aina samalla tavalla.

Yhtenä yönä vaeltajat yöpyivät tässä upeassa hotellissa.

Martingalit ja häntäremmit piti aina laittaa tietyssä järjestyksessä.

- Hevoset olivat osittain andalusialaisia, osittain niiden ja arabihevosten risteytyksiä.

- Ensimmäisenä päivänä ratsastimme ylös vuoristoon, jonne hevoset jätettiin yöksi, mutta me palasimme vielä lähtötilalle yöpymään. Varsinainen vaellus alkoi seuraavana aamuna vuoristosta.

- Retken vetäjä Luis tarkkaili koko ajan, miten kukin pärjäsikin hevosensa kanssa. Tässä vaiheessa olisi vielä voinut käydä niin, että joku ratsastaja olisi poistettu joukosta. Liian taitamaton ratsastaja on turvallisuusriski itselleen ja muille, eikä ammattitaitoinen vetäjä ota aloittelijaa mukaan. Kuulemma aina silloin tällöin joku jätetään rannalle, Monica kertoo.

Vaellustempo oli reipas alusta loppuun.

- Vaikka pohjat olivat ajoittain melko kovia, menimme pitkiä ravi- ja laukkajaksoja. Joka päivä ainakin yhdeltä hevoselta putosi

kenkä, mutta Luis kengitti ne siten matkalla uudestaan.

- Lähdimme vaeltamaan aina aamulla yhdeksän maissa. Iltapäivällä pidettiin lounastauko ja perillä seuraavassa majapaikassa oltiin illalla seitsemän – kahdeksan aikaan.

- Majoituspaiikat olivat viihtyisiä pikkuhotelleja. Ruuat niissä olivat erinomaisia ja myös lounaalla saimme aina erinomaista syötävää. Kahtena ensimmäisenä päivänä vaelsimme ylhäällä vuoristossa, johon huoltoauto ei päässyt, silloin eväät viinejä myöten kuljetettiin satulalaukuissa. Loppupäivinä kokkimme valmisti maastossa hienot lounaat, Monica muistelee.

- Kolme vaelluspäivää kului niin, ettemme nähneet yhtään ainoaa ihmistä reitillä. Osittain reitti kulki luonnonpuistossa. Olimme aivan Ranskan rajan tuntumassa.

Reitillä kaikkea mahdollista

Kahtena ensimmäisenä päivänä tutustuttiin vuoristomaisemiin.

- Aluksi oltiin kuin viidakossa, tuoksuorvokkeja roikkui vuoren rinteillä ja muratit kiipeilivät puita pitkin. Ylös mentäessä luonto muuttui havumetsäksi.

- Ohjelmassa oli myös vaikeita paikkoja, joissa hevosia piti taluttaa. Yhdessäkin paikassa käveltiin kivikkosita kalliokielekettä pitkin jyrkän rotkon vieressä. Hevoset suhtautuivat tilanteeseen hyvin rauhallisesti. Kivet olivat sateen takia liukkaista, joten siinä sai katsoa tarkkaan, mihin jalkansa laittoi.

Rannalle laukkaamaan

Loppupäivinä valettiin vuoris-

Reitillä ylitettiin useita jokia, joissa vedenpinta oli kevättulvan takia tavallista korkeammalla.

tosta alas, ja kohokohtana oli pitkä laukka rantahietikolla.

- Minun hevoseni Bonca lähti aivan yllättäen valtavaan vauhtiin, enkä voinut sille yhtään mitään, Monica nauraa.

- Yhden englantilaistytön hevonen lähti sen perään ja meitä vietiin kyllä lujaa vauhtia.

- Vasta jälkepäin kuulin, että Bonca on voittanut lukuisia laukkakilpailuja rannalla, joten se varmaan luuli, että nytkin on kyse kilpailusta...

Haavereitakin sattui

Kyse oli reippaasta vaelluksesta, ja matkalla sattui parikin haaveria.

- Rannalla yksi englantilaistyttö putosi, kun hänen hevosensa te-

ki ison hypyn hiekkadyynin ylitse. Häneltä murtui olkapäästä luu ja reissu jäi kesken. Luis osasi kuitenkin hoitaa ensiavun hyvin ja tyttö saatiin nopeasti sairaalaan, Monica kehui.

- Eräs englantilainen mies putosi, kun laukkasimme kuraisella pellolla ja hänen hevosensa meni nurin. Toinen ratsastaja putosi virran ylitksessä ja sai kylmän kylvyn, mutta näistä selvitettiin ihan huumorilla.

- Kävi kyllä selväksi, että maastokokemusta ja satulavarmuutta tarvitaan noin vaativalla reitillä.

- Samassa paikassa on kyllä tarjolla muitakin reittivaihtoehtoja niille jotka eivät välttämättä halua ratsastaa joka päivä rankasti. ♦

Tämä kivilta ylitettiin hevosia taluttaen.

Lounas maastossa.

